

کتابِ هوشع نبی

پیشگفتار

هوشع نبی بعد از عاموس نبی د قلمرو پادشاهی شمالی اسرائیل نبوت موكد، د امزو زمان د سامره هرج-و-مرج بود و مردم د مشكلات كلو گرفتار بود. د شروع امزی كتاب هوشع د امر خداوند قد یگ خاتو د نام جو مرتوی مونه و جو مرتوی فاحشه گری كده قد هوشع بے وفایی موكنه. ای یگ تشبیه بلده بنی اسرائیل آسته، چون خداوند بنی اسرائیل ره بحیث قوم خو انتخاب كده قد ازوا عهد بسته كد، ولے بنی اسرائیل عهد ره باربار میده كد و قد خداوند بے وفایی كده د پرستش بتها روی آورد؛ درست رقمی كه یگ خاتو قد شوی خو بے وفایی مونه و فاحشه گری كده د پیش مردای دیگه موره. آرے، بنی اسرائیل د پیش خدایون بیگنه دعا كد و مطابق راه-و-رسم ملت های گرد-و-بر خو رفتار كد تا حاصلات كلو د دست بیره كه مزد فاحشه گری شی بود. اونا امچنان د غیت جنگ د جای كه توكل خو ره د خدا كنه، بلده كومك گرفتو د پیش پادشایون مملكتها رفت. امزی خاطر خداوند قوم اسرائیل ره بارها خاتون خو خطاب مونه و خود خو ره شوی، و بارها از فاحشه گری شی توره. موگه تا واضح كنه كه قوم اسرائیل چیقس بے وفا بوده و خداوند چیقس باوفا. ای پیغام خداوند د وسیله هوشع بلده ازی نبود كه بنی اسرائیل ره كاملاً نابود

کنه، بلکه بلده ازی بود که اونا توبه کده پرستش بُت‌ها ره ایله کنه و پس
سُون خُداوند بییه؛ ای مَوْضوع دَ فصلِ آخِرِ امزی کتاب بطُورِ واضحِ قابلِ دید
آسته.

خاننده‌ها باید مُتَوَجِّه بَشَه که «اِفرایم» و «اسرائیل» یگ معنی میدیه و
مقصد شی مردُم «پادشاهی شمالی اسرائیل» آسته.

طبقه-بندی مَوْضوع‌ها

خانوارِ هوشَع یگ مثال بلده بے وَفاییِ اسرائیل

مجازات بخاطرِ بے وَفایی (۲:۲)

هوشَع و خاتونِ بے وَفا (۱:۳)

ادعاها دَ بله اسرائیل و پیشوایونِ ازوا (۱:۴)

قضاوت دَ بله اسرائیل (۱:۵)

حاصلِ اسرائیل گردباد آسته (۱:۸)

جَزایِ اسرائیل (۱:۹)

مُحَبَّتِ خُدا بِلِدِه إِسْرَائِيل (١:١١)

كُنَاهِ قَوْم (١٢:١١)

قَار و غَضَبِ خُدا د بِلِه إِسْرَائِيل (١:١٣)

دَعْوَت د توبه (١:١٤)

۱) کلام خُداوند که دَ روزای پادشاهی عُزیا، یوتام، آحاز و حزقیا

پادشایونِ یهُودا و دَ روزای پادشاهی یُرْبعام باچه یوآش پادشاهِ اِسرائیل دَ هوشِیع باچه بئیری نازل شد، ازی قرار آسته:

خانوارِ هوشِیع یگِ مِثالِ بِلده بے وَفاییِ اِسرائیل

۲) اُولین کلامِ خُداوند که دَ هوشِیع نازل شد، خُداوند دَ هوشِیع کُفت:

”بورو، بِلده خویگِ خاتُونِ فاحِشه بَگیر تا از فاحِشه‌گری بِلده تُو اولاد پیدا کُنه، چراکه ای سرزمی قد خُداوند بے وَفایی کده و بَرَملا فاحِشه‌گری مونه.“

۳) پس اُو رفته جوِمِر دُخترِ دِبلایم ره گِرِفت و اُو شِکامتُو شُدِه بِلده شی یگِ باچه زبید.

۴) اوخته خُداوند دَ هوشِیع کُفت: ”اُو ره یزرعیل نام کو، چراکه بعد از

یگِ زمانِ کمِ اِنْتِقامِ خونی ره که دَ یزرعیل ریختنده شُدِه از خانوارِ بیهُو میگیرم و پادشاهی خانوارِ اِسرائیل ره از بَینِ موبِرم. ۵) و دَ امزو روزِ کمونِ اِسرائیل ره دَ درّه یزرعیل میده مونم.“

۶) جوِمِر بسمِ شِکامتُو شد و یگِ دُخترِ زبید. اوخته خُداوند دَ هوشِیع

کُفت: ”اُو ره «لو-روحامه» نام کو، چراکه ما دِیگه دَ بِلِه خانوارِ اِسرائیل رَحِمِ نَمونم که اونا ره بسمِ بُبِخشم. ۷) لیکن ما دَ بِلِه خانوارِ یهُودا رَحِمِ مونم.“

أَرع، أونا دَ وسبيلَه كمو، شمشير، جنگ، أسپو و أسپسوارا نجات پيدا نمونه، بلكه ما خداوند، خدای ازوا، أونا ره نجات میدیم.

⑧ وختیکه جوهر لو-روحامه ره از شیر جدا کدد، او شکامتو شد و یگ باچه دیگه زبید. ⑨ اوخته خداوند گفت: «أو ره «لو-عمی» نام گو، چراکه شمو قوم مه نیستید و ما خدای شمو نیستیم.

⑩ ولے تعداد بنی اسرائیل رقم ریگ دریا موشه که نه کس اندازه میتنه و نه حساب؛ و د امزو جای که دزوا گفته شد، «شمو قوم مه نیستید، دزوا گفته موشه، بچکیچای خدای زنده.» ⑪ اوخته مردم یهودا و مردم اسرائیل یگجای موشه و بلده خو یگ رهبر تعیین مونه و اونا از زمی باله موشه، چراکه روز یزرعیل، روز بزرگ موبشه.

① ۲ برارون خو ره «عمی» بگید و خوارون خو ره «روحامه.»

مجازات بخاطر بے وفایی

② دعوا کنید، قد آبه خو دعوا کنید،

چراکه او خاتون مه نییه

و ما شوی شی نیستیم.

دعوا کښید تا او فاحشه‌گری خو ره از رُوی خو دُور کُنه

و زناکاری خو ره از قد پستونای خو؛

اګه نه ما کالای شی ره بر کده او ره لُچ مُونم ③

و او ره رقم روزی که تَوَلد شُدد جور مَوکُشم.

ما او ره رقم بیابو جور کده

د زمین خشک تبدیل مُونم

و از تُشنگی مَوکُشم.

ما د بِلِه بچکِیچای ازو ام رَحْم نَمُونم، ④

چراکه اونا بچکِیچای فاحشه‌گری آسته.

چُون آبه ازوا فاحشه‌گری کد؛ ⑤

خاتُونی که اونا د کوره شی بود، رفتار بے شَرمانه کد.

چُون او قد خود خو کُفت: 'ما از پُشتِ عاشقای خو مورم؛

اونا نان مَره، او مَره، پاشم مَره، کتان مَره،

روغون مَره و وچی کدنی مَره دز مه میدیه.

⑥ امزی خاطر ما راه ازو ره قد خارها بند مُونم

و د گِرد ازو دیوال آباد مُونم تا راه خور ره پیدا نتنه.

⑦ او از دُمبال عاشقای خور مودوه،

لیکن اونا ره گیر نمونه؛

او اونا ره موپاله،

لیکن اونا ره پیدا نمیتنه.

اوخته قد خور موهگيه: 'ما باله شده پس د پيش شوی اولنه خور مورم،

چون او غیت از آلی کده بلده مه خوبتر بود.'

⑧ او نمیدنست که ما بودم

که دزوه غله و شراب و روغون زیتون ددم؛

و نُقْرَه و طِلَّای رَه کِه مآ بَلْدَه شِی پَرِیْمو کُدُم،

اُونآ بَلْدَه بُتِ بَعْلِ اِسْتِفَادَه شُد.

⑨ امزی خاطر ما غَلِه خُو رَه دَ وخت شِی

و شراب خُو رَه دَ فصل شِی پس مِیگِیْرُم

و پاشُم و کتان خُو رَه کِه لُچِی اَزُو رَه پوشَنده،

اَزُو دُور مُونُم.

⑩ آلی ما شرمگاهِ اَزُو رَه

دَ پِیشِ نَظَرِ عاشُقایِ شِی بے پَرده مُونُم

و هِیچ کس اُو رَه از دِستِ مِه خلاص کده نَمِیْتَنه.

⑪ ما تمامِ خوشی‌هایِ شِی رَه بَندِ مُونُم:

عِیدها، ماه‌هایِ نَو، روزایِ آرام

و تمامِ جشن‌هایِ تَعیینِ شُدِه شِی رَه.

١٢) ما تاک‌های انگور و درختای انجیر شی ره تباہ مُونُم،

که او د باره ازوا کُفتُد:

'اینمیا مُزد مه آسته

که عاشقای مه دَز مه دده.'

ما اونا ره جنگل جور مُونُم

و جانورای وحشی اونا ره مُوخوره.

١٣) ما او ره بخاطرِ روزای که بلده بُت‌های بعل تعیین کُد، جزا میدیم،

بخاطرِ روزای که او بلده ازوا بُخورِ خوشبُوی تقدیم کد

و خود ره قد گوشواره‌ها و دیگه گوش-و-گانه خُو آرایش کده

از پُشتِ عاشقای خُو رفت

و مَره پُرمُشت کد."

ای ره خُداوند مُوگیه.

١٤ ”باوْجُوْدِ پِگِ کارای شی، اینه، ما او ره مَلَمِ مُونُم

و او ره دَ بیابو میرم

و قد ازو تورای دِلشِینِ مُوگیِم.

١٥ چُونِ دَ اُونجیِ ما تاکهای انگور شی ره دَزُو میدیِم

و درّه عَخور ره درگه اُمید جور مُونُم.

دَ اُونجیِ او رِقَمِ روزای جوانی خُو

و رِقَمِ روزی که از سرزمینِ مِصر بُرو اَمَد، از آید موشه.

١٦ خُداوند مُوگیه:

”دَ امزُو روز تُو دَزِ مه مُوگی، ’شوی مه،‘

و مَره دیگه ’بعل مه،‘ کُوی نَمونی.

١٧ چُونِ ما نامهای بُت‌های بعل ره از دان تُو دُور مُونُم

و نامهای ازوا دیگه گِرِفته نَموشه.

١٨) دَ امزُو روز ما قد بَنی اسرائیل و جانورای بیابو، مُرغکوی هَوا و
خزنده های زمی

یگ عهد بسته مُونم

و گمو، شمشیر و جنگ ره

از سرزمینِ ازوا گم مُونم

و باعثِ مُوشم که اونا دَ صلح-و-امنیتِ خاو بوره.

١٩) ما تُو ره تا اَبَد دَ نامِ خُو مُونم؛

ما تُو ره قد عدالت و انصاف

و قد مُحَبَّت و رَحمت دَ نامِ خُو مُونم.

٢٠) ما تُو ره دَ وفاداری دَ نامِ خُو مُونم

و تُو اقرارِ مُونی که ما خُداوندِ اَسْتَم.

٢١) خُداوندِ مُوگیه:

”دَ امزُو روز ما جواب میدیم،

ما دَ درخاستِ آسمونا جوابِ میدیْم

و اونا دَ درخاستِ زمی جوابِ میدیه؛

و زمی دَ نتیجه غَلّه و شراب و روغو میدیه ۲۲

و اونا مُوگیه، 'خُدا کِشتِ مُونه.'

ما اسرائیل ره بلده خود خُو دَ زمی کِشتِ مُونْم؛ ۲۳

ما دَ بله «لو-روحامه» رَحْمِ مُونْم

و دَ «لو-عمی» مُوگیْم، 'تُو قَوْمِ مه آستی؛'

و اونا مُوگیه، 'تُو خُدايِ مو آستی.'

هوشِغ و خاتونِ بے وفا

۳ ① خُداوند دَزِ مه گُفت: "بسمِ بورُو و خاتونِی ره که معشُوقه

عاشُقِ خُو و زناکار آسته دوستِ بَدَن، اْمُو رَقْمِ که خُداوند بَنیِ اسرائیل ره
دوستِ میدَنه، باو جُوْدِ که اونا سُونِ خُدايُونِ دِیگه رُویِ کده و کیکِهایِ
کِشِمِشی ره که نذرِ بُتِها آسته خوشِ دَره."

② پس او ره د پوزده مِثقال نُقره، یگ و نیم بارِ خَر جو خَرېدُم ③ و د زُو
 گُفتم: ”تو باید بلده روزای کلو قد ازمه بُمنی؛ تو باید فاحشه گری نکنی و قد
 مرد خاو نشنی و ما ام قد ازتو خاو نموشم.“ ④ چون ای نمایانگر ازی آسته
 که بنی اسرائیل بلده روزای کلو بدون پادشاه، بدون رهبر، بدون قربانی، بدون
 ستون پرستشی و بدون ایفود و بدون بُت‌های مومنه که د خانه پرستش موشه.
 ⑤ بعد ازو بنی اسرائیل پس مییه و خداوند، خدای خو ره طلب مونه و
 آرزوی پادشاهی داوود ره مونه؛ آره، روزای مییه که اونا ترس-و-احترام
 خداوند ره د دل‌های خو جای میدیه و از نیکی شی برخوردار موشه.

ادعاها د بِلِه اسرائیل و پیشوایون ازوا

① ۴ آي بنی اسرائیل کلام خداوند ره بشنوبید، چون خداوند د خلاف
 باشنده‌های امزی سرزمی ادعا کده موهیه:

”د سرزمین شمو نه راستی و وفاداری وجود دَره

و نه ام شناختِ خدا.

② مردُم قسم موهوره و د قسم خو وفا نمونه؛

قتل، دزی و زناکاری د اوج خو رسیده

و خونریزی از پشت خونریزی رُخ میدیه.

③ امزی خاطر سرزمین شُمو ماتم مونه

و پگ کسای که دز شی زندگی مونه

قد جانورای بیابو و مرغکوی هوا

و حتی ماهیای دریا د حال از بین رفتویه.

④ با وجود ازی، هیچ کس نباید قد یگدیگه خو دعوا کنه

و یا دیگه نفر ره ملامت کنه،

چراکه دعوی مه قد شُمو آسته، ای پیشوایو!

⑤ شُمو د غیت روز میلخشید

و نبی ام قد شُمو د وخت شاو میلخشه

و ما آبه شُمو، اسرائیل ره نابود مونم.

⑥ قوم مه از خاطر ناشنختون مه نابود شده؛

ازی که شُمو شِنختو ره رَد کدید

ما ام شُمو ره از پیشوا بُودون خُو رَد مُونم.

و ازی که شُمو شریعتِ خُدايِ خُو ره پُرمُشت کدید،

ما ام بچکِیچای شُمو ره پُرمُشت مُونم.

⑦ هر چیقَس که اونا کلو شد،

اموقَس کلو اونا دَ ضِد مه گُناه کد؛

پس ما شکوه-و-بُزرگی ازوا ره دَ شَرم-و-رَسوایی تَبَدیل مُونم.

⑧ اونا قُربانی گُناه قوم مَره خوراک خُو جور مُونه

و جانهای ازوا دَ طماع گُناه قوم مه آسته.

⑨ امزی خاطر چیزی که سر قوم مییه، سر پیشوایو ام مییه:

ما اونا ره بخاطرِ راهها-و-رفتارهای ازوا جَزا میدیم

و اونا ره دَ سزای اعمالِ ازوا میرسنم.

۱۰) اونا مُوخوره، مگم سیر نَمُوشه؛

اونا فاحشه‌گری مُونه، مگم تعدادِ ازوا کلو نَمُوشه.

چراکه اونا خُداوند ره ایله کده

تا خودون ره وَقِفِ ۱۱) فاحشه‌گری کُنه.

شرابِ کُهنه و نو عقل ره از بین مُوبره.

۱۲) قوم مه قد یگ ٹوٹه چيو مشوره مُونه

و تیاقي پالگری ازوا بلده ازوا هدايت ميديه.

چراکه روح فاحشه‌گری اونا ره گُمره کده

و اونا فاحشه‌گری کده از خُداي خُو رُوي گردو شُده.

۱۳) اونا دَ قِیلی‌های کوه‌ها قُربانی مُونه

و دَ بَله تپه‌ها، دَ تَي درختِ بَلُوط،

دِرختِ بيد و دِرختِ پاشه‌خانه بُخورِ خوشبُوي مُوسوزنه،

چراکه اونا سایه خوب دره .

امزی خاطر دُخترن شُمو فاحشه‌گری مونه

و بیری‌گون شُمو مُرتکبِ زنا موشه .

ما دُخترن شُمو ره وختیکه فاحشه‌گری مونه ^{۱۴}

و بیری‌گون شُمو ره غَیْتیکه زناکاری مونه جزا نَمیدیم ،

چراکه مردا خودون شی قد فاحشه‌ها شِشت-و-برخاست مونه

و قد فاحشه‌های بُتخانه قربانی موكنه .

د امزی رقم قومی که فهم ندره تباه موشه .

ای اسرائیل ، اگرچه تُو فاحشه‌گری مونی ، ^{۱۵}

نیل که یهُودا گناهکار شنه .

د عبادتگاهِ جَلجال نرَوبد ،

د بیت-آون بُر نَشْنید

و قَسَمَ خورده نَكِيد، 'قَسَمَ دَ خُدای زنده.'

①٦ رقمیکه جونه گاو سرکش آسته،

اسرائیل ام امو رقم سرکش آسته.

پس آیا خداوند میتنه

اونا ره رقم بارهها دَ علفچرهای کته بچرنه؟

①٧ افرایم قد بُت‌ها یگجای شُده؛

او ره تنها بیلید.

①٨ وختیکه شرابخوری ازوا خلاص شُد،

اونا زناکاری ره شروع مونه؛

حکمرانای ازوا راههای شرم‌آور ره کلو خوش دَره.

①٩ باد اونا ره دَ بالهای خُو پیچنده موبره

و اونا از قربانی‌های خُو شرمینده موشه.

قضاوت د بِلِه إِسْرَائِيل

٥ ① آي پيشوايو، اي ره بشنويد!

آي خانوار إِسْرَائِيل، تَوْجِه كنيدي!

آي خانوار پادشاه، گوش كنيد!

چون قضاوت د بِلِه شُمو آمدني آسته؛

چراکه شُمو د مِصفه رقم يگ دام بُوديد

و د بِلِه کوه تابور رقم يگ جال اوار شُده.

٢ ② ياغيا د کُشتار غرق آسته؛

ما پگ ازوا ره اصلاح مُونم.

٣ ③ ما اِفرایم ره مینخشم،

آرے، إِسْرَائِيل از نظر مه تاشه نييه؛

چراکه فعلاً آي اِفرایم، تُو مُرتکب فاحشه گري شُدے،

آرے، اسرائیل نَجِس شُدہ.

④ اعمالِ ازوا اونا ره نمیلہ کہ پس سون خُدای خُو بییہ،

چُون روح فاحِشہ گری دَ و جُودِ ازوا آستہ

و اونا خُداوند ره نَمینَخشہ.

⑤ غرُورِ اسرائیل دَ خِلافِ ازو شَاهِدی میدیہ؛

اسرائیل، یعنی اِفرایم بخاطرِ گُناہِ خُو میلَخشہ

و یهُودا ام قد ازوا قتی میلَخشہ.

⑥ اونا رمہا و گلہهای خُو ره موبره

تا رضایتِ خُداوند ره بَطَلبہ،

لیکن حاصلِ کدہ نَمیتنہ؛

چُون او خود ره ازوا دُور گِرفتہ.

⑦ اونا قد خُداوند خاینانہ رفتار کدہ،

چُونِ اَوْلَادَايِ حِرَامَزَادَه دَ دُنْيَا اَوْرَدَه.

پس اَلِي جِشْنِ مَاهِ نَوِ اَزْوَا

اَوْنَا رَه قَد زَمِيْنَايِ اَزْوَا قَتِي قُوْرْتِ مُوْنَه.

شِيْپُوْر رَه دَ جِبْعَه دَ صَدَا بِيْرِيْد ^٨

و شِيْپُوْر زَنْگِ خَطْرِ رَه دَ رَاْمَه.

دَ بِيْت-اَوْنِ چِيْغ-و-شُوْر كَنِيْد؛

پُشْتِ خُو رَه تُوْخِ كُو، اَيِ بِنِيَاْمِيْن!

اِفْرَايْمِ دَ رُوْزِ جَزَا يِگِ بِيْرَنَه مُوْشَه. ^٩

مَا دَ مِيْنَكَلِ طَايْفَهْهَيِ اِسْرَائِيْلِ

چِيْزِي رَه اِعْلَانِ مُوْنَمُ كَه حَتْمَاً وَاْقَعِ مُوْشَه.

رَهْبِرَايِ يَهُودَا رَقْمِ كَسَايِ شُدَه ^{١٠}

كَه سَنْگِ-اَيْشْتَه پُلُوَانْهَيِ زَمِي رَه تَغْيِيْرِ مِيْدِيَه.

پس ما غَضَبْ خُورَه دَ بَلَه ازوا

رَقْمِ آو مِيرِيژْنُم.

۱۱) اِفرَايِم مَوْرِدِ ظُلْمِ-و-سِتْمِ قَرَار مِيگِيْرَه،

اَر، دَ وختِ قِضَاوَتِ جَوَجُو مُوشَه،

چراکه اُو تَصْمِيْمِ گَرِفَتِ که از پُشتِ بُتْها بورَه.

۱۲) امزى خاطر ما بَلَدِه اِفرَايِم رَقْمِ کَوِيَه اَسْتُم

و بَلَدِه خَانَوَارِ يَهُودَا رَقْمِ پوسِيْدَگِي.

۱۳) امي که اِفرَايِم نَاجوْرِي خُورَه دِيْدِ

و يَهُودَا زَخْمِ خُورَه،

اِفرَايِم دَ اَشُوْر رِفْتِ

و بَلَدِه طَلَبِ کَوْمَکِ دَ پِيْشِ پَادِشَاهِ بُوْرُگِ شِي نَفَرِ رِيِي کَد.

لِيکِن اُو شُمُوْرَه شِفَا دَدَه نَمِيْتَنَه

و زخم شُمو ره علاج نَمیتنه.

چراکه ما بَلده اِفرایم رقمِ شیر اَسْتَم ⑬

و بَلده خانوارِ یهُودا رقمِ شیرِ غُران.

ما خود مه اونا ره پاره مُونم و دَ راهِ خُو مورم؛

ما اونا ره گِرِفْتِه مُوبرم و هیچ کس اونا ره خلاص نَمیتنه.

ما ریی شُده پس دَ جای خُو مورم ⑭

تا غَیْتیکه اونا گُناهِ خُو ره اِقرار کُنه و رُوی از مه ره طلب کُنه.

اونا دَ وختِ تَنگی-و-مُصِیبت از تی دِل از مه کومک طلب مُونه،

① ⑥ و مُوگیه: 'بیبید که پس سُون خُداوند بوری،

چُون اُو پاره کده و اُو مو ره شفا میدیه؛

اُو صَربه زده و اُو شِکسته بَندی مُونه.

بعد از دُو روز اُو مو ره زندگی تازه میدیه ②

و دَ رُوزِ سِوَمِ مَورِه اَرخَلجی مُوکنه

تا مودَ حُضُورِ اَزو زَندگی کُنی.

③ پس بید که خُداوند ره بِنخشی

و قد کوشِشِ سِختِ دَ شِناختِ اَزو اِدامه بَدی.

اَمدونِ اَزو بَلدِه کومکِ مودِ رِقْمِ واز شُدونِ رُوزِ حَتْمی اَسْتِه؛

اُو رِقْمِ بارِشِ اوّلِ و بارِشِ اَخرِ

که زمی ره سیراؤ مونه دَ بِلِه مودِ مِییه.

④ ای اِفرایم، ما قد ازتو چیزکار کُنم؟

ای یهُودا، ما قد ازتو چیزکار کُنم؟

چُونِ مَحَبَتِ-و-وفاداری شُمو رِقْمِ اُورهای صُبحِ اَسْتِه

و رِقْمِ شَبْنَمی که دِستی از بَینِ موره.

⑤ امزی خاطر ما اونا ره دَ وَسِیلِه اَنبِیایِ خُو از تَکه-و-پَرچِه شُدونِ ازوا

باخبر کُدم

و د وَسِيْلَه توراى دان خُو كُشتونِ ازوا ره اِعلان كُدم؛

و قِضاوَت مه مِثلِ نُورِ روشو بُوْدِه.

⑥ چُون ما مُحَبَّت-و-وفادارى ميخايِم، نَه قُربانى؛

و خُدا شِناسى ره از قُربانى هاى سوختنى كده كلوتر خوش
دَرَم.

⑦ ليكِن اونا عهد ره ميده كد، امو رقم كه اونا عهد ره د شارِ آدم ميده
كد

و د اُونجى قد ازمه خاينانه رفتار كد.

⑧ جلعاد شارِ گناهكارا آسته،

شارِ خُونريزا.

⑨ امو رقم كه راهزنا د كمينِ مردُم ميشينه،

امو رقم پيشوايو ام راهزن آسته؛

اونا د راهِ شِكيم كُشتار مونه

و مُرْتَكِبِ جِنَايَتِهَاي تَكَانِدِهِنْدَه مُوشه.

⑩ ما دَ خانوارِ إِسْرَائِيلِ يِگ چيزِ وَحْشَتْنَاك رِه دِيدِيم؛

فاحِشَه گري اِفرَايِم دَ اُونجِي اَسْتَه؛ اَرِه، إِسْرَائِيلِ نَجِس شُدَه.

⑪ أَي يَهُودَا، بَلَدَه اَزْتُو ام وَخْتِ قِضَاوَتِ تَعْيِينِ شُدَه.

① ۷ هر وَخْتِيكَه ما مِيخَايْمِ خُوشَبَخْتِي هَاي قَوْمِ خُو رِه پَس بِيْرَم،

هر وَخْتِيكَه ما مِيخَايْمِ إِسْرَائِيلِ رِه شِفا بَدِيْم،

گُناه هَاي اِفرَايِم

و اَعْمَالِ شَرِيْرانِه سَامِرِه دِيگَه ام بَرْمَلَا مُوشَه؛

چِرَاكَه اُونَا فَرِيْبَكاري مُونَه،

دُزاي شِي دَ خانَه هَا دَر مِيِيَه

و رَاهَزَناي شِي غَارَتِ مُوكُنَه.

② و اُونَا دَ دِلْهَاي خُو فِكْرِ نَمُونَه

که ما پگِ شرارت‌های ازوا ره دَ یاد خُو میگیرم.

آلی اعمالِ ازوا اونا ره گردگیره کده

و اونا دَ پیشِ نظر مه آسته.

اونا پادشاه ره دَ وسیله شرارت خُو ③

و رهبراه ره دَ وسیله دروغ‌های خُو خوش مونه.

اونا پگ شی زناکارا آسته؛ ④

اونا رقمِ تنورِ داغ آسته

که نان‌بای از شِرختونِ خمیر تا رسیدون شی

ضرورتِ ندره که آتش ره شور بدیه.

دَ روزِ جشنِ پادشاهِ ازوا ⑤

کئه کلونا از گرمی شرابِ ناجور موشه؛

و پادشاه ام دِست خُو ره دراز کده قد امزو ریشخندگرا یگ

جای موشه.

٦ دلهای ریشخندگرا رقمِ تَنُورِ اَلّی اَسْتَه

و دَ شِکارِ خُو نَزْدِیکِ مُوشَه.

تمامِ شاو قار-و-غَضَبِ ازوا آرام آرامِ مُوسوزه

و دَ غَیْتِ صُبْحِ رِقْمِ اَلنَّگَه اَتِشِ دَرِ مِیگِیرَه.

٧ پِگِ کَثَه کَلونا رِقْمِ تَنُورِ داغِ اَسْتَه

و اُونَا رَهبرایِ خُو رَه قُورْتِ مُونَه.

تمامِ پادشایونِ ازوا سِرَنگونِ شُدَه

و هِیچِ کُدَمِ ازوا از مَه کومکِ طَلَبِ نَمُونَه.

٨ اِفرایمِ خودِ رَه قَدِ قَومِهایِ دِیگَه گَٹِ مُونَه؛

اِفرایمِ نانِ رُویِ تاوَه اَسْتَه کَه چَپَه رُویِ نَشُدَه.

٩ بَیگَنَه گُو قُوتِ ازو رَه مُوخورَه،

لِیکِن اُو نَمِیدَنَه.

سفیدی د موبای سر ازو تیت شُده،

لیکن او نمیدنه.

⑩ غرورِ اسرائیل د خلافِ ازو شاهدی میدیه؛

ولے او پس سون خداوند، خدای خو نمیه

و باوجودِ پگِ امزی چیزا اونا طلبگارِ ازو نموشه.

⑪ افرایم رقمِ یگِ کوتر

نادو و بے عقل شُده؛

مصر ره بلده کومک کوی مونه

و د پیشِ آشور کومک گرفتو موره.

⑫ د حالیکه اونا موره ما تور خو ره د بله ازوا میندزم

و اونا ره رقمِ مرغکوی هوا تاه مونم

و اونا ره مطابقِ خبری که د جماعتِ ازوا رسیده، اصلاح

مونم.

۱۳ وای دَ حالِ ازوا، چُون اونا از مه رُوی گردو شُدِه!

نابودی نصیبِ ازوا شُنه، چُون اونا دَ ضدِ مه شورِش کده!

ما میخایم اونا ره نجاتِ بدیم،

ولِ اونا دَ ضدِ مه دروغِ گفته موره.

۱۴ اونا از دِلِ خُو دَ پیشِ مه فریادِ نمونه،

بلکه دَ بله جاگه‌های خُو ناله مونه؛

اونا بلده غلّه و شرابِ خودون ره زخمی کده از خُدايُونِ بیگنه کومک
طلب مونه،

ولِ از مه رُوی میگردنه.

۱۵ ای ما بودم که بازوهای ازوا ره تعلیمِ ددم و تقویتِ کدم،

ولِ اونا دَ ضدِ مه نقشه شیرانه کشید.

۱۶ اونا بلده کومک هر سو رُوی مونه، مگم نه سون خُدايِ مُتعال؛

اونا رقمِ یگِ کمونِ ناقصِ شُدِه.

رهبرای ازوا بخاطرِ زبونِ بدِ خو

دَ وسیله شمشیر کُشته شده موفته.

امزی خاطر اونا دَ سرزمینِ مصر ریشخند موشه.

حاصِلِ إِسْرَائِيلِ گِردباد آسته

۸ ① شیپور ره دَ دان خو بیلید!

دُشمو رقمِ بُرگجِ اَلّی دَ بِلِه خانه خُداوند مییه،

چراکه اونا عهد مَره میده کده

و از شریعت مه سربچی کده.

② إِسْرَائِيلِ دَ پیش مه فریاد کده مَوگیه،

'آی خُدای مو، مو تُو ره مینخشی!'

③ لیکن إِسْرَائِيلِ نیکی ره ایله کده؛

پس دُشمو اُو ره دُمبال مونه.

④ اونا پادشايو ره تعيين كد، ليكن بدون تايد ازمه؛

اونا رهبرا ره مقرر كد، ليكن بدون موافقت ازمه.

اونا قد نقره و طلاي خو بلده خو بتها جور كد

تا باعث نابودي ازوا شنه.

⑤ اي سامره، بت گوسله تو رد شده.

آتش غضب مه د خلاف باشندههاي تو در گرفته.

تا كي اونا نميته از گناه پاك شنه؟

⑥ امو بت كار اسرائيل آسته،

يگ صنعتگر او ره جور كده؛

او خدا نييه.

پس گوسله سامره

تکه-و-پرچه موشه.

٧) چُون اُونَا بَاد كِشْت مُونِه

و گِرْدبَاد دِرَو مُوَكْنِه.

نِيچِه هَاي غَلَّه خُوشِه نَدْرِه

و اُونَا آرد نَمِيديِه.

اگِه بَدِيِه اَم،

بِيگْنِه گُو اُو رِه قُورْت مُونِه.

٨) اِسْرَائِيل قُورْت شُدِه؛

و اَلِي اُونَا دَ مِيْنَكَلِ مِلَّتْ هَا

رَقْمِ ظَرْفَايِ بِي اَرْزِشِ اَسْتِه.

٩) چِرَاكِه اُونَا دَ اَشُورِ رَفْتِه

رَقْمِ خَرِّ وَحْشِي كِه تَنْهَا و سِرْگَرْدُو بَشِه؛

اَرِي، اِفْرَايِمِ عَاشُقَا رِه كِرَا كَدِه.

۱۰) اگرچه اونا عاشقا ره از مینکلِ مِلَّتْها کِرا مُونه،

ما دَ زودی اونا ره یگجای جَمِ مُونم.

اوخته اونا دَ زیرِ بارِ ظُلمِ پادشاهِ قوی

خَمِ شُدِه موره.

۱۱) وختی افرایم قُربانگاه های کلو بَلدِه تقدیمِ کدونِ قُربانی گُناه جور کد،

اُمُو قُربانگاه باعث شُد که اونا گُناه کُنه.

۱۲) اگرچه ما بَلدِه ازوا چیزای کلو از شریعت خُو نوشته کدُم،

لیکن اونا اُمُو نوشته ها ره رقمِ یگ چیزِ عجیب-و-غریب
حِساب کد.

۱۳) اگرچه اونا قُربانی های مَوَرِدِ پَسندِ مَرِه تقدیمِ مُونه

و گوشت شی ره مُخوره،

لیکن ما اونا ره قبولِ نَمونم.

اینه، ما شرارتِ ازوا ره دَ یادِ خُو میرم

و اونا ره بخاطرِ گناه‌های ازوا جزا میدیْم

و اونا پس دَ مصر موره.

۱۳ اسرائیل خالقِ خو ره پُرمُشت کده

و قصرها آباد کده؛

یهودا ام شارای دیوالدارِ کلو جور کده،

لیکن ما یگ آتِش ره دَ بله شارای شی ریِ مُونم

و او قلعه‌های مُستحکم شی ره قُورت مونه.

جزای اسرائیل

۹ ۱ ای اسرائیل، خوشحالی نکو

و رقمِ دیگه مِلت‌ها پُر از خوشی نبش.

چون تُو فاحشه‌گری کده از خُدای خُو دُور شُدے.

تُو مُزدِ فاحشه‌گری ره دَ هر خرموجای خوش دَری.

② خرموجای‌ها و چرخشت‌های انگور دِیگه دَزوا خوراک نَمیدیه

و شیره انگور دَ رُوی ازوا خُشک شُده.

③ اونا دَ سرزمین خُداوند باقی نَمومنه،

بلکه اِفرایم پس دَ مِصر موره

و دَ آشور خوراکِ ناپاک مُوخوره.

④ اونا هدیه‌های وُچی کَدنی شرابِ انگور دَ خُداوند شیو نَمونه

و قُرَبانی‌های ازوا اُو ره خوش نَموکنه.

قُرَبانی‌های ازوا رقمِ نانِ ماتم‌گیرا آسته

و هر کسی که ازوا بُوخوره نَجس موشه،

چون نانِ ازوا بلده رفِ گُشنگی ازوا آسته

و دَ خانه خُداوند اُورده نَموشه.

⑤ پس شُمو دَ روزای جشن‌های تعیین شُده

و د روزای عیدهای خداوند چیز کار مونیید؟

⑥ چون حتی اگه اونا از نابودی دوتا کُنه،

مردمِ مصر اونا ره جَم مونه

و د ممفیس اونا ره دَفن موكُنه.

خزانه های باآرزشِ نُقره ازوا ره بوټه‌های سوزنک موپوشنه

و د خیمه‌های ازوا که یگ وخت زندگی موكد بوټه‌های خار بُر
موشه.

⑦ روزای حساب-و-کتاب اَمده

و روزای جزا رسیده؛

اسرائیل ای ره بدنه!

نبی لَوډه گفته شد

و مردِ صاحبِ روح، دیونه،

فقط بخاطرِ شرارتِ غدر تُو

و کینه کلوی تُو.

٨ نَبی از طرفِ خُدای مه دَ اِفرایم پیره‌دار آسته،

ولے دامِ شِکارچی دَ تمامِ راه‌های شی وِجُودِ دَره،

حتی دَ خانِه خُدای شی قد ازو دُشمنی موشه.

٩ اونا رقمِ روزای که مردُم دَ جِبعه فاسِد بود

دَ فِسادِ غَرَقِ آسته؛

اُو شرارتِ ازوا ره دَ یادِ خُو میره

و اونا ره بخاطرِ گناه‌های ازوا جزا میدیه.

١٠ ”ما اسرائیل ره که پیدا کدُم

رقمِ انگورهای بود که دَ بیابو آسته.

ما بابه‌کلونای شُمو ره که دیدُم

رقمِ انجیرِ نورسیده بود که شروعِ فصلِ شی آسته.

لیکن اونا د پیش بُتِ بعل-فغور رفت

و خودون ره بلده یگ چیز شرم آور وقف کد

و اونا رقم معشوقه خو نفرت انگیز شد.

شان-و-شوکتِ افرایم رقم یگ مرغک پرواز مونه؛ ⑪

از زیدو، شکامتو شدو و نطفه د رحم قرار گرفتو گپ-و-گفت
نموشه.

حتی اگه اونا بچکیچا ره کته کنه، ⑫

ما اونا ره بے اولاد موئم، د اندازه که یگ نفر ام نمنه.

واقعاً، وای د حال ازوا

غیتیکه ازوا دور شنم!

افرایم ره وختیکه دیدم ⑬

رقم نهال خرما د زمین خوب شنده شدد،

لیکن آلی افرایم باید بچکیچای خو ره برو آورده

دَ دِسْتِ قَاتِلِ بَدِيه. ”

۱۳) آي خُداوند، دزوا بدي؛

دزوا چي ميدي؟

دزوا رَحْمِي بدي كه نُقْصان مُونه

و پستوناي خُشک-و-بے شير.

۱۵) ”تمام شرارتِ ازوا از جِلْجال شروع شد؛

امزُو خاطر ما دَ اُونجِي ازوا بَدْبُر شُدْم.

پس ما بخاطرِ شرارتِ اعمالِ ازوا

اونا ره از خانه خُو هِي مُونْم.

ما اونا ره ديگه دوست نَمِيدْنْم؛

پگِ حُکمراناي ازوا سرکش آسته.

۱۶) اِفرایم زده شُده،

ریشه ازوا خشک شده

و اونا ثمر نمیدیه.

حتی اگه اونا بزیه،

ما اولادِ دوست-دشتنی رَحِمِ ازوا ره مُوکُشُم.“

①۷ خدای مه اونا ره از حُضُور خُو هَی مُونه،

چراکه اونا از ایدِ ازو نَشُد؛

و اونا دَ مینکلِ مِلَّتِ ها سرگردو مُوشه.

① ۱۰ اسرائیل یگ تاکِ پُرثمر بُود

که میوه پَریمو میدد.

هر چیقَس که میوه شی کَلو شُد،

اُموقَس قُربانگاههای کَلو آباد کد؛

هر اندازه که زمین شی خُوب شُد،

دَ امزُو اندازه ستُون‌های پَرستِشی پُر زَرَق-و-بَرَق جور کد.

② دِلِ ازوا پُر از حِیلَه-و-مَکَر آستَه؛

آلی اونا باید جَزای گُناه خُو ره بِنگرَه.

خُداوند قُربانگاه‌های ازوا ره خراب مُونه

و ستُون‌های پَرستِشی ازوا ره تِکَه-و-پَرچَه مُوکُنَه.

③ چُون فِعلاً اونا مُوگیه:

”مو هیچ پادشاه نَدَری،

چراکه از خُداوند ترس نَمُوخوری؛

راستی، پادشاه بلَدَه مو چیز کار مِیَتَنَه؟“

④ اونا تورَه‌های بے فایده مُوگیه

و قَسَم‌های دروغ خورده

عهد‌ها بسته مُونه؛

امزی خاطر دادخاهی رقمِ علف‌های زاردار

دَ خط‌های زمینِ قُلبه شُدِه سر میزَنه.

⑤ باشنده‌های سامره ترس دَره

که دَ بُتِ گوسله بَیت-اُونِ ضرر نَرسه.

ولے وختی مییه که قوم شی بلده ازو ماتم میگیره

و پیشوایونِ بُت-پرست شی بخاطرِ ازو ناله مونه،

بخاطرِ شان-و-شوکت شی که ازو دُور شُدِه.

⑥ امو بُتِ دَ آشور دَ عنوانِ تحفه

بلده پادشاهِ بزرگ برده موشه.

إفرایم شرمنده موشه

و اسرائیل از مشوره بُتِ خُو رسوا موشه.

⑦ پادشاهِ سامره

رقم قفِ سرِ آو نابُود مُوشه.

جای‌های بلندِ آون، جای‌های گناهِ اسرائیل ۸

خرابِ مُوشه.

دَ قُربانگاه‌های ازوا

خار و خاشه مُورویه.

اوخته اونا دَ کوه‌ها مُوگيه، ”موره بپوشنيد!“

و دَ تپه‌ها مُوگيه، ”دَ بله مو کوچ کنيدي!“

”آي اسرائيل، تُو از روزاي جبعه گناه كده ربي استي؛ ۹

تُو دَ امونجي مندے.

آيا امو شريرو دَ جبعه گرفتار جنگ نموشه؟

ما هر وختيکه بخاييم اونا ره اصلاح مونم؛ ۱۰

ملت ها دَ خلافِ ازوا يگجاي مُوشه

تا اونا ره بخاطر دُو گناه ازوا بسته کده بیره.

۱۱) افرایم یگ گوسله تریه شده بود

که خرمو کفتو ره خوش دشت،

وله افسوس مه آمد که د گردون نوربند شی یوغ بیلم؛

لیکن آلی باعث موشم که د گردون افرایم یوغ سوار شنه؛

یهودا باید قلبه کنه

و یعقوب باید قلوخهای زمی ره بلده خو نرم کنه.

۱۲) بلده خو عدالت کشت کنید

و رحمت-و-محبت درو کنید؛

و زمین ناقله شده ره بلده خو نرم کنید،

چون اینمی وخت شی آسته که خداوند ره طلب کنید

تا او بییه و د بله شمو عدالت ببارنه.

۱۳) شُمو شرارتِ کِشت کده

بے انصافی دِرو کدِید

و ثمرِ دروغ ره خورِید.

ازی که شُمو دَ تدبیرِ خودون خُو

و دَ تعدادِ کلوی مردای جنگی خُو اعتماد کدِید،

۱۴) غوغای جنگ دَ خِلافِ قوم شُمو باله مُوشه

و تمام قلعه‌های شُمو خراب مُوشه،

امو رقم که شلمان بیت-آربیل ره دَ روزِ جنگ خراب کد

و آبه‌گو قد بچکِیچای خُو تکه-و-پرچه شُد.

۱۵) بیت-ئیل باعث شُد که شُمو مُرتکبِ شرارتِ کُته شُنید،

پس دَ دمِ روز واز شُدو تاج-و-تختِ پادشاهِ اسرائیل کاملاً از بین

موره.

مُحَبَّتِ خُدا بَلَدِه إِسْرَائِيلِ

۱ ”وختیکه اسرائیل بچکیچه بُود، ما او ره رقمِ باچه خُو
دوست دَشْتُم

و باچه خُو ره از مصر کوی کدُم.

۲ هر قدر کلوتر اونا ره سُون خُو کوی کدُم،

امو قدر کلوتر اونا از مه دُور رفت.

اونا بَلَدِه بُت‌های بَعْل قُرْبانی تقدیم کد

و بَلَدِه بُت‌های تراش شُدِه بُخورِ خوشبُوی دُود کد.

۳ ولے ما بُودُم که دَ اِفرایم راه رفتو ره یاد دَدُم

و او ره دَ بَلِه بازوهای خُو باله کدُم،

لیکن اونا نَفامید که ما اونا ره غَمخوری کدُم؛

۴ ما اونا ره قد ریسپونای مهربانی انسان

و بِنْدَه‌ای مُحَبَّتِ سُونِ خُو كَش كَدُم؛

ما دَزوا رَقْمِ كَسای بُوَدُم

كِه یُوغِ رِه از گِرْدونِ ازوا باله مُونه

و خَم شُدِه دَزوا خوراکِ مِیدیه.

⑤ اُونَا دَ سِرزَمینِ مِصرِ پَس نَموره،

ولِ پادشاهِ اَشورِ پادشاهِ ازوا موشه،

چراکه اُونَا از پَس اَمَدو سُونِ ازمه اِنكارِ كد.

⑥ شَمشیرِ دَ شارایِ ازوا هُجُومِ میره

و پُشتِ بِنْدَه‌ایِ درگه‌هایِ شارایِ ازوا رِه مِیده مُونه

و اُونَا نَقشه‌هایِ ازوا رِه باطِلِ مُونه.

⑦ قَوْمِ مِه تَصْمیمِ گِرِفْتِه كِه از مِه رُویِ بِگِرَدَنه.

اگرچه اُونَا رِه سُونِ خُدایِ مُتعالِ كُویِ مُونه،

لیکن از پگِ ازو یگ شی ام باله نموشه که بییه.

Ⓐ آی افرایم، چطور تُو ره از دِست بدیم؟

آی اسرائیل، چطور تُو ره تسلیم کنم؟

چطور میتنم قد از تُو رقمِ آدمه رفتار کنم؟

چطور میتنم که تُو ره رقمِ صبوئیم جور کنم؟

دل مه دَ درون مه میتپه

و تمام آرامش مَره آتش گرفته.

Ⓙ ما قار شدید خُو ره نمیرم

و افرایم ره بسم تَباه نمونم،

چون ما خُدا آستُم، نه انسان،

خُداي مُقدَّس دَ مینکل شُمو؛

و ما قد غَضَب خُو نمیییم.

۱۰) اُونَا از پُشتِ خُداوند موره

و اُو رِقْمِ شيرِ غُرِ مِيَزَنَه؛

وختيکه اُو غُرِ مِيَزَنَه،

بچکيچای شی از طرفِ غَرَبِ لَرزیده ميبه.

۱۱) اُونَا رِقْمِ مُرغکو از مِصر

و رِقْمِ کَوْترا از سرزمينِ آشور لَرزیده ميبه.

ما اُونَا رِه دَ خانه های ازوا جای-دَ-جای مُونم.

ای رِه خُداوند مُوگيه.

گُناهِ قَوْمِ

۱۲) اِفرایم مَرِه قَد دروغها محاصره کده

و خانوارِ اِسرائیل قَد حيله-و-مَکر؛

ليکن يهُودا هنوز قَد خُدا قَدَم مِيَزَنَه،

قد خُداي مُقَدَّس كه وفادار آسته.

۱۲ ① اِفرایم از پسِ بادِ خیزِ مونه

و تمامِ روزِ بادِ شَرْقی ره دُمبالِ موكنه؛

اونا دروغ و ظلمِ ره كلو مونه؛

قد آشورِ عهدِ بسته مونه

و روغو دَ مصرِ ربي مونه تا دَ پُشتیوانی ازوا بییه.

② خُداوند دَ خِلافِ یهُودا امِ ادعا دَره؛

اُو یَعقوبِ ره مُطابقِ راهایِ شی دَ سزایِ شی میرسنه،

اَره، اُو ره دَ مُطابقِ اعمالِ شی جزا میدیه.

③ اُو دَ رَحْمِ آبه خُو از بوربی برار خُو گرفت

و دَ حینِ جوانی خُو قد خُدا کَش-و-گیرِ کد.

④ اُو قد ملایکه کَش-و-گیرِ کد و زور شُد،

أُوچخرا كده دَ پيشِ ملايكة عُذر-و-زاري كد كه أُو ره بَركت
بديِه؛

خُدا دَ بِيَت-ئيل دَزُو ظاهِر شُد
و دَ اُمونجی قَد ازو توره كُفت،

⑤ خُداوند، خُداي لَشكرها

كه دَ نامِ خُداوند ياد مُوشه.

⑥ ألي تُو پس سُون خُداي خُو بيه،

رَحمت و اِنصاف ره دَ جاي بِير

و دايم دَ اُميدِ خُداي خُو بَش.

⑦ اِفرَايم رِقْمِ سَوداگرای اَسْتِه كه دَ دِسْت شِي ترازُوي غَلَط اَسْتِه

و ظُلْم كدو خوش شِي ميبِه؛

⑧ أُو مُوگيه: ”ما غَدْر دَوْلَتَمَند اَسْتُم،

ما صَاحِبِ مال-و-دَوْلَتِ شُدِيم.

دَ تمامِ مال-و-دَوْلَتی که حاصِلِ کدیم،

هیچ خطای دَز مه پَیدا نَمُوشه که گُناه بَشه.

⑨ ”ما خُداوند، خُدای تُو اَسْتُم

که تُو ره از سرزمینِ مِصر بُرو اُورْدُم؛

ما تُو ره بسمِ رِقْمِ روزای که دَ چارِ دَوْرِ جایگاهِ مُقَدَّسِ بُود-و-باش
دَشتی

دَ خَیمه‌ها جای-د-جای مُونُم.

⑩ ما قد انبیا توره گُفْتُم

و ما رویاها ره کَلو کَدُم

و از طریقِ انبیا مَثَل‌ها گُفْتُم.

⑪ دَ جِلعادِ شَرارتِ اَسْتَه،

یقیناً اُونَا گِرِفْتارِ چِیزای باطِلِ شُدِه؛

دَ جِلجالِ اُونَا نَرگاوها ره قُربانی مُونه

و قُربانگاه‌های ازوا رقمِ کوڈهای سنگ

دَ بَلَه زمينای قُلبه شُده و جُود دَره.

⑫ يعقُوب دَ سرزمينِ ارام دُوتا کد،

دَ اُونجی اِسراييل بخاطرِ خاتُو خدمت کد

و بخاطرِ خاتُو چوپونی کد.

⑬ خُداوند دَ وسيله يگ پيغمبرِ اِسراييل ره از مِصر بُرو اُورد

و دَ وسيله يگ پيغمبرِ ازو حفاظت شُد.

⑭ اِفرایم خُداوند ره سخت غَضَبناک کده،

پس خُداوند گُناهِ خُونريزی ازو ره دَ بَلَه شی میره

و بخاطرِ تحقير-و-توهين شی سزای شی ره ميديده.

قار-و-غَضَبِ خُدا دَ بَلَه اِسراييل

① ۱۳ وختیکه اِفرایم توره گُفت، مردُم ميلرزید؛

أُو دَ إِسْرَائِيلَ جَايْغَاهِ بِلْنَدِ دَشْتِ؛

لِيَكُنْ بِخَاطِرِ پَرَسْتِشِ بَعْلِ كُنَاهَكَارِ شُدْ وَ مُرْدِ.

② أَلِي أُونَا كُنَاهِ كَدَه رَيْبِي يَه

و از نُقْرَه خُو بُتْهَائِي رِيخْتَنْدَه شُدَه بَلْدَه خُو جُور مُونَه،

بُتْهَائِي كَه مُطَابِقِ فِكْرِ خُودُونِ ازْوَ جُور مُوشَه

و پِگِ شِي كَارِ صَنْعَتْغَرَا آسْتَه.

أُونَا مُوَكِيَه: ”بَلْدَه اَمْزِي كُوسَلَه هَا قُرْبَانِي كُنِيد

و اَمِيَا رَه مَآخِ كُنِيد.“

③ اَمْزِي خَاطِرِ أُونَا رَقْمِ غُبَارِ صُبْحِ آسْتَه

رَقْمِ شَبْنَمِي كَه دَ زُودِي از بَيْنِ موره،

رَقْمِ كَاهِي كَه از خَرْمُوجَايِ تَيْتِ مُوشَه

و رَقْمِ دُودِي كَه از رُوزْنَه بُرِ مُوشَه.

④ ”لیکن ما خداوند، خدای تو آستم

که تو ره از سرزمین مصر برو آوردم؛

بغیر از مه نباید خدای دیگره ره بنخشی

و سوای ازمه دیگره نجات دهنده نیسته.

⑤ ما بودم که تو ره د بیابو،

د زمین خشک غمخوری کدم.

⑥ وختیکه اونا ره چرندم، سیر شد؛

و غبتیکه اونا سیر شد، دل ازوا مغرور شد؛

و امزی خاطر اونا مره پرمشت کد.

⑦ پس د خلاف ازوا رقم شیر موشم

و رقم پلنگ د سر راه د کمین میشینم

⑧ و رقم خرسی که چوچه‌های شی برده شده بشه، د بله ازوا حمله مونم

و پرده دِلِ ازوا ره پاره مُوکنم؛

ما دَ اُونجی رقمِ شیر اونا ره قُورت مُونم

و رقمِ حیوانِ وَحشی اونا ره تکه-و-پرچه مُوکنم.

۹) آیِ اسرائیل، تُو نابُود موشی،

چراکه تُو دَ ضِدِ ازمه، دَ ضِدِ مَدَدگار خُو اُستی.

۱۰) آلی پادشاهِ تُو کُجا یه که تُو ره دَ تمامِ شارای تُو نجات بَدیه،

و حُکمرانای تُو،

که تُو دَ باره ازوا گُفتی،

‘دَز مه پادشاه و حُکمرانا بَدی؟’

۱۱) ما دَ وختِ قار خُو دَز تُو پادشاه دَدَم

و دَ غَیتِ غَضَبِ خُو او ره گِرِفتم.

۱۲) شرارتِ اِفرایم جَم شُدِه

و گناه شی ذخیره شده.

۱۳ دردها رقم دردهای خاتونی که میزیه د بله ازو مییه،

لیکن او د وخت مناسب

خود ره د جای بر شدون نلغه گو نمیرسنه،

چون او یگ باچه نادو آسته.

۱۴ آیا اونا ره از چنگ عالم مُردهها بازخريد كنم؟

آیا اونا ره از مرگ نجات بدیم؟

آی مرگ، بلاهای تو کجا آسته؟

آی عالم مُردهها، تباهی تو کجا یه؟

دلسوزی-و-مهربانی از چیمای مه تاشه شده.

۱۵ اگرچه او د مینکل نیزار تازه آسته،

لیکن باد شرقی مییه،

یگ باد از طرفِ خُداوند از بیابو باله مُوشه

و مَنبع آو ازو ره خُشکلجی مُونه

و چشمه ازو خُشک مُوشه.

آرے، خزانه‌های تمام چیزای قِیمتی ازو غارت مُوشه.

①۶ سامره سزای گناه خُو ره مینگره،

چراکه او دَ ضِدِ خُدای خُو شورش کده؛

اونا دَ وسیله شمشیر کُشته شُده موفته،

نلغه‌گون ازوا لَغه-مال مُوشه

و کوره خاتونوی شکامتوی ازوا پاره مُوشه.

دَعَوَت دَ توبه

۱۴ ① آی اسرائیل پس سُون خُدای خُو بیه،

چون تُو بخاطر گناه خُو لخشیدے.

٢) توره‌ها ره قد خو گِرِفْتِه پس سُون خُداوند بِيِيد

و دَزُو بُگِيد:

”تمام گناه‌های مو ره بَبَخَش

و عَزْر مو ره از رُوی لُطف قَبُول كُو

و مو ثَمَر لَبای خُو ره تَقْدِيم مُونی.

٣) اَشُور نَمِيْتَنه مو ره نِجات بَدِيه

و مو دَ بِلَه اَسپ‌ها سوار نَمُوشی که خود ره نِجات بَدی؛

مو چيزای ره که کار دِستای مو آسته،

دِيگه نَمُوگی، 'خُدای مو.'

”چُون يَتِيْما تَنها از تُو رَحْمت نَصِيْب مُوشه.“

٤) خُداوند مُوگِيه: ”ما سرکشی ازوا ره اِصْلَاح مُونُم

و اُونَا ره بے اِنْتها دوست مِيْدَنُم،

چون قارمه از بله ازوا دور شده.

⑤ ما بلده اسرائیل رقم شبنم موشم

و او رقم گل سوسن گل موکونه

و رقم سرو لبنان ریشه‌های خوره مودونه.

⑥ شاخچه‌های شی تیت موشه،

نوربندی شی رقم درخت زیتون

و خوشبویی شی رقم سرو لبنان موشه.

⑦ مردم بسم دتی سایه ازو زندگی مونه،

و رقم سابق گندم کشت موکونه.

اونا رقم تاک انگور گل مونه

و آوازه ازوا رقم شراب لبنان پخش موشه.

⑧ آی افرایم، ما نمیخایم که تو دیگه قد بت‌ها سر-و-کار داشته بشی!

ما اَسْتُمْ که جواب میدیْم و نظرِ لُطْفِ مُوْنُمْ،

ما رِقْمِ دِرْخْتِ صَنْوَبَرِ تَر-و-تازه اَسْتُمْ؛

ثَمْرَتُو از مه دَ وِجُوْدِ مِیْبِه. ”

کِی دَانایی دَرِه؟ اُو مِیْتِنِه اَمی چِیزا رِه بُوْفاْمِه؛ ⑨

کِی فَاْمِیْدِگی دَرِه؟ اُو مِیْتِنِه دَ اْمِزِیا پِی بُوْفْتِه؛

چُوْن رَاِهْاِی خُداوْنْد رَاَسْت اَسْتِه

و اَدْمای عَاْدِلِ دَزْوَا قَدَمِ مِیْرِنِه،

لِیْکِن خَطَاکَا رَا دَزْوَا مِیْلَخْشِه.